

okroglej plôči podobno braz lo, ki je od srede proti robu žlebičasta. Iz tega pestiča se razvije makovej glavici podoben sad, kakor to vidite na denašnji podobi.

Po naših stoječih vodah je najbolj navaden beli lokvanj (*Nymphaea alba*), a dobôde se tudi rumeni plučnik ali blatnik (*Nuphar luteum*, gelbe Teichrose). V tujih deželah raste več vrstí teh povodnih evetíc z višnjavim ali škrlatno-rudečim cvetjem. V novejšem času je po pravici imeniten postal velikanski lokvanj, ki raste v velikih rekah južne Amerike. Botaniško imé mu je: *Victoria Regia*, na čast angleške kraljice Viktorije. Ta lokvanj je sicer podoben našemu belemu plučniku; a njegovi, na spodnji strani bodeči listi so blizu do 2 metra široki, in beli, znotraj škrlatno-rudeči cveti so tudi po 3 dm široki. To čudno rastlino so vsadili užé po več krajih v Evropi in jo tudi spravili v evetje. Pri tem se je pokazalo, da potrebuje samó malo mesecev, da popolnem doraste, evetè in sad rodi, ča-si je takó velikanska.

Izmed tujih vrstí te rastline vredno je, da opomnemo tukaj našemu navadnemu plučniku sorodni egiptovski lokvanj, ki se *lotos* (*Nymphaea lotos*) imenuje. Seme in korenina te rastline sta užitna. Egipčanom je bil ta lokvanj sveta rastlina, ter ga vidimo na egiptovskih spomenikih večkrat naslikanega kot podobo bogastva.

—*—

Rastline.

Ko je Bog rastline ustvaril, dejal je: „Zemlja naj rodi zelišča katera zelené in seme delajo.“ S temi besedami se je zavezal, da bode on sam rastline čuval in hranil. In res! trave ní treba ne sejati, ne podojavati, ne obdelovati; sama raste, sama se plodí, kar je izvestno jako važno za nas. Kako pusti in žalostni bi bili naši travniki in pašniki, ako bi je moral človek leto za letom s travnim semenom obsévati, in to, kar je nasejal ali nasadil še celó zalivati! Kako hvaležni moramo torej biti dobremu Bogu, da je on sam to veliko in težavno delo prevzel, ter on sam obséva o praveč času prazno zemljo, gole goré in še celó pečine s travnim semenom, in jih zavija v lep zelen prt! — A kdo more prešteti, kdo opisati, koliko različnih vrst trave in rastlin je naš oče nebeški nasejal nam v veselje in korist! Na travniku, ki je komaj kacih tisoč stopinj dolg in tisoč stopinj širok, najdemo gotovo več nego li tisoč različnih plemen rastlin; in vse te travne bilke, naj si bodo še takó majhene, imajo prijetno vonjavo, česar se lahko prepričamo, ako gremo ob košnji na travnik, kadar senó prevračajo, grabijo in spravljajo v kupe ali na vozove. In vso to prijetno, ugodno vonjavo uživamo zastonj, niti krajearja nas ne stane.

Čímu je vender, vprašal bodeš, ustvaril Bog toliko rastlin in jih takó silno pomnožil? Čímu toliko raznih plemen? Na to vprašanje dobodeš kratek odgovor. Bog tega brez vzroka storil ní, tega nam je porok neskončna modrost božja. Nekatera zelišča so ljudem in živalim v živež, druga zopet v zdravilo, a še mnogo več jih je ljudém v veselje in izpodbudo, da se spominajo neskončno modrega stvarnika v nebesih. Bodí mu torej čast in slava na veke!

—*—